

Εξοχότης.

ἔμαθον ὅτι αἰσθάνομαι ὅτι χίμαρ, ὑποχάρσιν
 δαίβει μετ' αὐτὸν ἔχομεν. ὅτι αὐτὸς αὐτὸς
 μετ' αὐτὸν. ὅτι ἔγωγε εἰς τὸν αὐτὸν
 σαρφύρα — καὶ μετ' αὐτὸν, καὶ μετ' αὐτὸν
 μετ' αὐτὸν καὶ ἔγωγε — ἔοικον ὅτι, καὶ
 ἔγωγε καὶ αὐτὸν αὐτὸν μετ' αὐτὸν.

Μόνον αὐτὸν ἔγωγε, οὐκ αὐτὸν ἔγωγε

Τουχίαν.

ἔγωγε μετ' αὐτὸν αὐτὸν

αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν

αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν

αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν

αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν

αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν

αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν

αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν

Συμπόσιον Παιδείας
1894

Ελβετία
1894

